

denne Uttring tilbage i Thingets Grindring; thi jeg troer, at det netop er politiske Grunde, som ved det sidste Uendningsforslag om Viin og Spirituosa mere have gjort sig gjældende hos Regjeringen, end nogen anden Grund, hvorimod de Grunde, som have talt for den øvrige Deel af Lovforslaget, ere af en noget blandet Natur og ingenlunde alene politiske, men ogsaa commercielle. Den ærede Viceformand har fremhævet det finansielle Resultat først, som kunde gjøre det betænkeligt at understøtte det Forslag, som fra Regjeringens Side er gjort og af Folkethinget antaget i Henseende til Nedsættelse af Viintolden; men den ærede Viceformand har selv bemærket, at han lagde mindre Vægt derpaa, fordi denne Told ifølge sin Bessaffenhed kunde antages at være Gjenstand for Sitgning, som en Følge af det stigende Forbrug. Det er altsaa kun i Forbigaaende, at den ærede Viceformand vil have lagt Vægt paa det finansielle Resultat. Han vender sig dernæst til det commercielle Resultat. I kommerciel Henseende kan der imidlertid heller ikke være mange Betæneligheder ved Viintoldens Nedsættelse, efter hvad den ærede Viceformand selv har anført, og det indskrænker sig altsaa til Nedsættelse af Tolden paa Spirituosa. Hvad da Spirituosa angaaer, saa kan der imod Toldnedsættelsen ikke lade sig anføre nogen finansiell Grund; thi den hele Told, som kommer ind af Spirituosa, er i Forhold til de Summer, hvormed dette Lovudkast har at gjøre, af særdeles ringe Betydning. Det skal altsaa være commercielle Hensyn, og det deels Hensyn til Landet selv, til Moderlandets egen Fabrikation af Spirituosa, og deels til Colonierne. Den ærede Viceformand har derhos desuden opstillet endeel almindelige commercielle Betragtninger, som jeg til Slutning skal tillade mig at inoedegaae. Hvad nu for det Første angaaer Hensynet til den indenlandske Spiritusfabrication, da er der ikke

i mindste Maade noget Betænkeligt ved at følge Regjeringen i den Henseende i dens Forslag om en Nedsættelse af Spirituosa-Tolden. Det maa nemlig vel erindres, at Brændeviinsafgiften i Danmark vil for Fremtiden ikke blive saa høj, som den hidtil har været paa de Steder, hvor den har været høiest. Hidtil har Brændeviinsafgiften i Danmark paa det Sted, hvor den har været høiest, nemlig i Kjøbenhavn, udgjort henved 5 Mk. pr. Tønde Rarrum, eller omtrent 5 $\frac{1}{2}$ pr. Pot af 8 Graders Brændeviin; hvorimod den efter det Lovforslag, som foreligger, fra 1ste Januar vil blive nedsat til 64 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde Rarrum, altsaa omtrent 4 $\frac{1}{2}$ pr. Pot; her er selvfølgelig en Nedsættelse af 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pot. Nu synes det mig, at vil man ogsaa følge den ærede Viceformand i hans Ansuelser om Bessyttelsestold, hvad jeg nødtigt vil, Rigsdagen skulde, og hvad den ærede Viceformand maaskee selv ved andre Leiligheder nødtigt vil, saa troer jeg dog, at, naar den Spirituosatold for fremmed Sprit, som hidtil har været gjældende, af 24 Rbd. pr. Drhoved, har været tilstrækkelig til at bessytte den indenlandske Production, medens denne var bessattet med 5 $\frac{1}{2}$ pr. Pot, saa maa man ogsaa uden Fare for den indenlandske Production kunne nedsætte denne Bessyttelsestold fra 24 Rbd. til 18 Rbd., naar paa samme Tid den indenlandske Productionsafgift, Brændeviinsafgiften, nedsattes til 4 $\frac{1}{2}$, istedetfor at den hidtil var 5 $\frac{1}{2}$ pr. Pot, idetmindste paa enkelte Steder. Det kan ansees som aabensbart, og vil i alt Fald fremgaae af de Forhandling, som gif forud for Sagens Drossættelse i 1837, og 38, at man, ved at fastsætte Tolden for fremmede Spirituosa, har taget Hensyn til den høieste Productionsafgift, som erlagdes dengang og endnu erlægges i Kjøbenhavn.